

Konvičný Ondřej

Neviditelný svět – D. Abram

Autor textu Neviditelný svět vytváří koncept tří různých neviditelností – neviditelnost „za věcmi“, neviditelnost „ve věcech“ samotných a neviditelnost „mezi věcmi“. Neviditelné „za věcí“ lze spatřovat v ideje věci, v její podstatě, neviditelnost „ve věci“ jako jakýsi její obsah, vnitřek a nakonec neviditelné „mezi věcmi“ jakožto médium, skrze které vnímáme.

Toto rozdělení není z mého pohledu koherentní – kombinuje aspekty, které spolu dle mého názoru nemají moc společného. Kde vidět spojitost mezi ideou, která stojí za určitým objektem, pro nás tedy podle autora nepopsatelnou a například neviditelným v kontextu našich omezených smyslů – nevidíme vzduch, protože nemáme dostatečnou citlivost, abychom viděli jednotlivé molekuly vzduchu. Rozdělení a celkově tento koncept mi tedy navozuje pocit velké vágnosti a účelovosti.

Vzniká dle mého názoru účelově, aby dal prostor pro něco, co autor pojmenovává jako „ducha“. Ten je dle Abramse nikoli ne-materiální, mimo dosah smyslového chápání, mimo náš svět, jak ho chápe gramotná a technologická západní společnost. Toto chápání je dle autora mylnou interpretací způsobu, která nám ve skutečnosti má dopomoci k udržení smyslů otevřených vůči věcem zdánlivě nevysvětlitelným. Uznání „ducha“ jakožto odkazu materiálního světa je dle autora klíčem k udržení současné společnosti – uvědomění si provázanost s okolními nepopsatelnými silami.

Autor přivádí na svět existenci „subtilně hmatatelné presence, fluidní a často prchavé síly, jejichž blízkou přítomnost můžeme pociťovat...kteří nemohou být pomocí myšlenek popsání, ale pouze vzati na vědomí“. Text však nepřináší žádnou oporu, na které by tento koncept stavěl, žádnou ucelenou filozofii, která by předpokládané stavy obhajovala. Jediné, co odpovídá autorovu popisu, je existence midichlorianů, která sice dobře slouží jako základ umělecké tvorby, na hlubší filozofické koncepty však nestačí.